

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-1 У. 17053/17
Дана 23.06.2021.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија Гордане Сукновић Бојација, председник већа, Весна Мартиновић и Јелена Искић чланови већа, уз учешће судског саветника Милане Узелац, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца “А.А.” из ...,, кога заступа директор Б.Б., коју заступа Сретен Ђорђевић, адвокат из Ваљева, Хајдук Вељкова 4, против туженог Министарства заштите животне средине Републике Србије, Немањина 22-26, Београд, ради поништаја решења, број 353-02-00124/2017-16 од 28.09.2017. године, уз учешће заинтересованог лица Јавно предузеће “Електропривреда Србије” Београд, Балканска 13, чији је законски заступник в.д. Директора В.В., а које заступа по пуномоћју Г.Г. запослен у Јавном предузећу “Електропривреда Србије” Београд, у предмету инспекцијске мере, након одржане усмене јавне расправе дана 09.06.2021. године, у нејавној седници већа одржаној дана 23.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарства заштите животне средине Републике Србије, број 353-02-00124/2017-16 од 28.09.2017. године и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновни поступак и одлучивање.

Обавезује се Министарство заштите животне средине Републике Србије да тужиоцу “А.А.” из ...,, на име трошкова управног спора исплати износ од 16.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Захтев заинтересованог лица Јавно предузеће “Електропривреда Србије” Београд, Балканска 13, за накнаду трошкова управног спора СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем ставом 1. диспозитива дата је сагласност на Студију о процени утицаја на животну средину за пројекат изградње новог блока Б3 на локацији ТЕ КОСТОЛАЦ, на КП 303 КО Костолац-село, територија Града Пожаревца. Ставом 2. диспозитива одређено је да је носилац пројекта дужан да проведе мере заштите животне средине предвиђене Студијом о процени утицаја из тачке 1. овог решења (поглавље 8. предметне Студије). Ставом 3. диспозитива одређено је да је носилац пројекта је у обавези да испоштује и друге услове и сагласности надлежних органа и организација у складу са посебним законом а ставом 4. диспозитива да је носилац пројекта у обавези да спроведе програм праћења утицаја на животну средину-мониторинг систем (поглавље 9. предметне Студије). Ставом 5. диспозитива одређено је да је обавеза носиоца пројекта да у складу са одредбама чл. 7 ЕСПОО Конвенције омогући спровођење пост-пројектне анализе Румунији преко мониторинга активности. Ставом 6. диспозитива одређен је мониторинг ваздуха: -носилац пројекта је у обавези да шаље годишње извештаје потенцијално погођеној страни реализацијом овог пројекта-Румунији, о праћењу емисија загађујућих материја у ваздух, које оператер “ЈП ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ” мери постојећом мрежом опреме за мониторинг квалитета ваздух. Ставом 7. диспозитива одређен је мониторинг вода: носилац пројекта је у обавези да шаље годишње извештаје потенцијално погођеној страни реализацијом овог пројекта-Румунији, о мониторингу вода реке Дунав, узводно и низводно од ТЕ “Костолац Б” при чему се мерења врше на постојећим тачкама националне мреже за мониторинг вода као и извештаја о мониторингу који спроводи “ЈП ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ” након пуштања у рад блока Б3 (учесталост мониторинга-једном месечно, учесталост извештаја-једном годишње). Ставом 8. диспозитива одређено је да носилац пројекта је дужан да у року од две године од дана пријема одлуке о давању сагласности отпочне са извођењем пројекта, да су Решење и предметна Студија о процени утицаја саставни део техничке документације потребне за прибављање дозволе или одобрења за почетак извођења пројекта. Ставом 9. диспозитива одређено је да ће о трошковима поступка бити донет посебан закључак.

У тужби поднетој Управном суду дана 15.11.2017. године, тужилац наводи да има својство заинтересоване јавности, да је странка у управном поступку процене утицаја на животну средину, који се водио пред Министарством енергетике, развоја и заштите животне средине под бројем 353-02-02191/2013-05, који поступак је окончан Решењем о издавању сагласности на животну средину инвеститору, које је након тога поништено пресудом Управног суда Србије У. 6832/14 од 24.06.2016. године. Наводи да је одредбом члана 81.а. Закона о заштити животне средине прописано да заинтересована јавност као странка учествује између осталог у поступку који је предмет ове тужбе која и тужиоцу даје право односно правни положај странке са свим прерогативима и правима која се односе између осталог и на позивање и достављање. Истиче да је у новом поступку који је заједно са побијаним решењем предмет ове тужбе, тужени поновио претходно решење, чинећи повреде закона и поступка на које указује тужбом. Наводи да решење туженог побија из разлога наведених у члану 24. ст.1. тач. 3 ЗУС-а, да је поновни управни поступак који је вођен по одредбама Закона о процени утицаја на животну средину и одредбама важећег Закона о општем управном поступку, као вишестраначки посебан испитни поступак у делу у ком поступак није прописан Законом о процени утицаја, тужени пропустио да спроведе поступак

позивања односно достављања током свих фаза поступка у односу на пуномоћника тужиоца и да је на тај начин тужилац, као неука странка онемогућен у праву заступања у поступку од стране адвоката пуномоћника. Сматра да је наведено довело до тога да пуномоћник не буде у прилици да туженом доставља примедбе у поступку, да не учествује у поступку јавног излагања на јавној расправи, да му нису достављени одговори на примедбе Техничке комисије за оцену студије, нити управни акт који се побија. Истиче да је одредбом члана 52. ЗОУП-а, прописано, да се одредбе овог Закона које се односе на странке сходно примењују на њихове пуномоћнике, да је изостављајући пуномоћника тужиоца из поступка, тужилац учинио битну повреду читавог корпуса одредаба ЗОУП-а о пуномоћнику, позивању и достављању, општењу органу странака, да је тужилац учинио повреду прописану одредбом члана 227. ЗОУП-а, јер странци која је била уредно заступана није била дата могућност да се преко пуномоћника изјасни о правним чињеницама и околностима које су од значаја за успех странке у поступку, а тим и од значаја за доношење побијаног решења. Сматра да је спроведени поступак процене утицаја, незаконит из угла примене Закона о процени утицаја на животну средину, да побијано решење уопште не садржи укупно утврђено чињенично стање у односу на дефинисани обим и садржину Студије односно да ли Студија на коју је дата сагласност, садржи све што је решењем о обиму и садржини Студије предвиђено због чега се решење не може ни испитати. Истиче да побијано решење не садржи попис свих доказа који су изведени у поступку, а који се односе на прибављање дозвола и сагласности као претходно питање, оцену тих писаних доказа, неиспуњењу датих услова уз студију, те да образложење решења не садржи оцену свих ових доказа и сматра да се оно не може испитати. Тужилац наводи да тужбу подноси из разлога за поништај из члана 24. став 1. тачка 1. ЗУС-а, да је пресудом Управног суда ЗП У. бр.6832/14 од 24.06.2016. године, поништено решење туженог и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање, да је поступак процене утицаја прописан одредбама члана 6. до члана 29. Закона о процени утицаја на животу средину. Сматра да тужилац није спровео поновни поступак, већ само финални део поступка давања сагласности на студију, што спроведени поступак чини незаконитим и непотпуним, да побијано решење при том уопште не садржи оцену законитости Студије у односу на решењем прописани обим и садржину Студије и да се то у истом контексту све укупних повреда поступка не може испитати. Истиче да је побијано решење у погледу образложења, у целини супротно обавезним елементима образложења решења, садржаним у одредби члана 199. став 2. ЗОУП-а, што га чини незаконитим и због чега мора бити поништен. У тужби даље наводи да је тужени повредио одредбе одговарајућег Закона о процени утицаја на животну средину, ЗОУП и Законом ратификоване конвенције о процени утицаја на животну средину у прекограничном контексту ("Службени гласник РС", бр. 107/2007) у чему тужилац види основ за побијање управног акта из члана 24. став 1. тачка 1. и 3. ЗУС-а, да је тужилац у суштини поновио раније издато решење о сагласности које је већ поништено пресудом Управног суда. Предлаже да Суд донесе пресуду којом усваја тужбени захтев тужиоца и поништава решење Министарства заштите животне средине број 353-02-00124/2017-16 од 28.09.2017. године, као незаконито и предмет враћа на поновни поступак као и да обавезе туженог да тужиоцу плати трошкове поступка колико по окончању поступка буду износили у року од 8 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења, прилажући трошковник за састав тужбе по АТ у износу од 36.000.00 динара.

У одговору на тужбу од 09.11.2018. године, тужени је навео да остаје при свим разлозима из оспореног решења. Наводи да тужилац у складу са Законом о процени утицаја на животну средину ("Службени гласник РС", бр. 135/04 и 36/09) има својство странке у управном поступку, који се водио код туженог под бројем 353-02-00124/2017-16, да му је у току целог поступка било омогућено учешће у поступку давање примедби, предлога, учешћа на јавној расправи и друго, да Законом о општем управном поступку није прописана обавеза да странка у поступку има пуномоћника и да пропуштање достављања у току свих фаза поступка у односу на пуномоћника тужиоца, не може се сматрати битном повредом поступка. У одговору на тужбу наводи да сагласност на претходну Студију о процени утицаја пројекта изградње новог блока Б3 на локацији ТЕ Костолац Б, на животну средину је истекла 31.12.2015. године, да је у међувремену извршена битна измена и допуна техничког решења у идејном пројекту из 2013. године, на основу којег је рађена претходна студија о процени утицаја на животну средину, те навео да се иста састоји у следећем: проширено је складиште угља доградњом треће депонијске линије и опремљено и дробиличним постројењем (допуна пројекта и измењен је спољашњи начин транспорта пепела, шљаке и гипса са блока Б3 и депоновања у откупном простору ПК Дрмно (измена и допуна пројекта) у складу са измењеним и допуњеним техничким решењем, прибављени су нови услови сагласности као и нова локацијска дозвола. Истиче да је у том смислу, а на основу члана 12. Закона о процени утицаја на животну средину Министарству пољопривреде и заштите животне средине, достављен Захтев за одређивање обима и садржаја нове Студије о процени утицаја на животну средину за пројекат изградње новог блока Б3 на локацији ТЕ Костолац Б, на катастарској парцели 303 КО Костолац – село на територији Града Пожаревца, да је носилац пројекта ЈП Електропривреда Србије, Сектор за кључне инвестиционе пројекте из Београда, Царице Милице број 2, да је захтев за давање сагласности на Студију о процени утицаја на животну средину за пројекат изградње новог блока Б3 на локацији ТЕ Костолац на КП 303 КО Костолац – село, територији Града Пожаревца, предвиђен просторним планом подручја посебне намене косточачког угљеног басена ("Службени гласник РС", бр. 1/2013) заведен под бројем 353-02-00124/2017-16 од 20.01.2017. године, у свему према решењу о одређивању обима и садржаја за Студију о процени утицаја на животну средину за наведени пројекат број 353-02-00798/2016-16 од 22.08.2016. године и члану 17. Закона о процени утицаја на животну средину. Предлаже да се тужба одбије као неоснована.

Одговор на тужбу, поднеском од 02.03.2020. године, доставило је и Јавно предузеће Електропривреда Србије, Београд, као заинтересовано лице у складу са одредбом члана 30. ЗУП-а. У одговору на тужбу обавештава суд и тужиоца да се придружује свим чињеничним наводима изнетим у одговору на тужбу туженог и његовом предлогу да се захтев одбије у целости као неоснован. Наводи да у целости оспорава тужбу и тужбени захтев тужиоца, позива се на одредбу члана 2. и члан 29. Закона о процени утицаја на животну средину, наводи да је надлежни орган дужан да у својим одлукама из члана 10. став 1. и 4. (поднет захтев о потреби процене утицаја и одлука о поднетом захтеву), члана 14. став 1. и 4. (поднет захтев за одређивање обима и садржаја студије о процени утицаја и одлука о поднетом захтеву) члана 20. и 25. истог закона (јавна расправа о студији процене утицаја и одлука о давању сагласности на студију о процени утицаја или о одбијању захтева за давање сагласности на студију о

процени утицаја) обавести јавност путем најмање једног локалног листа на сваком од службених језика који излази на подручју које ће бити захваћено утицајем планираног пројекта, односно активности. Истиче да је у складу са одредбом члана 81. Закона о заштити животне средине, неспорно утврђено право јавности да учествује између осталог и у поступку доношења одлука о процени утицаја пројекта чија реализација може довести до загађивања животне средине или представља ризик по животну средину и здравље људи, али је такође одређено да се учешће јавности у одлучивању о процени утицаја пројекта на животну средину спроводи у оквиру јавне презентације пројекта, јавне расправе, обавеза личног достављања и позивања није прописана. Даље наводи да је у самом оспореном решењу наведено, а докази постоје у списима предмета које је тужено Министарство доставило суду да је јавности било омогућено учешће у поступцима јавне презентације пројекта и у јавној расправи а потребни акти су и објављивани у дневним листовима (у дневном листу Данас 21.06.2016. године и 01.09.2016. године, дневном листу Блиц 14.02.2017. године и у дневном листу Вечерње новости 12.10.2017. године). Истиче да је тужилац све време веома активно учествовао у јавној расправи и то путем достављања бројних примедби и приговора о којима су се надлежни органи изјашњавали и разматрали их, да је носилац пројекта овде заинтересовано лице у више наврата имао обавезу дораде и допуне студије по основу поднетих примедби. Сматра да је одредбом члана 47. Закона о општем управном поступку, одређено да странка, односно њен законски заступник, може одредити пуномоћника који ће заступати странку у поступку али исто тако и поред пуномоћника, сама странка може давати изјаве и оне које се од ње и непосредно могу тражити, да не постоји обавеза да искључиво адвокат тужиоца даје писане и усмене изјаве у поступку. Наводи да побијано решење, како је навео тужилац, треба да садржи укупно утврђено чињенично стање у односу на дефинисани обим и садржину студије о процени утицаја односно да студија треба да садржи све што је решењем о обиму и садржају Студије предвиђено, и да такав став по мишљењу заинтересоване стране, је у супротности са одредбама Закона о процени утицаја на животну средину, да је одредбом члана 6. наведеног Закона, утврђено да се поступак процене утицаја састоји од фаза и од којих фаза. Даље се позива на одредбе члана 14. и 15. Закона о процени утицаја на животну средину, објашњава рокове поступања и поступак надлежних органа по пријему захтева за одређивање обима и садржаја, поступак обавештавања заинтересованих органа и организација и јавност, поступање заинтересованих органа и организација и заинтересоване јавности као и доношење одлуке и право на подношење правних лекова. Позива се на одредбу члана 199. Закона о општем управном поступку. Сматра да су тужиоци наводи превише паушални, уопштени, да је нејасно на које повреде конкретно тужилац указује и у чему се конкретно огледа повреда члана 199. ЗУП-а, да је сасвим неспорно да је поступак поновљен у целости, да је носилац пројекта ЈП ЕПС поднео захтев Министарству пољопривреде и заштите животне средине за одређивање обима и садржаја Студије о процени утицаја на животну средину за пројекат изградње новог блока Б3 на локацији ТЕ Костолац Б, захтев ЈП ЕПС број 120110235/14-16 од 13.04.2016. године, а све из разлога јер је претходној сагласности на студији о процени утицаја на животну средину за пројекат изградње новог блока Б3 на локацији ТЕ Костолац Б истекао рок важења 31.12.2015. године у питању је сагласност дата решењем Министарства енергетике развоја и заштите животне средине број 353-02-00547/2013-05 од 17.05.2013. године, а и дошло је до измена и допуна дела техничких пројектованих решења. Решење Министарства пољопривреде и заштите животне

средине број 353-02-00798/2016-16 од 22.08.2016. године одређени су обим и садржај Студије. Из образложења решења се неспорно може утврдити да је јавност била обавештена о поднетом захтеву као и да је тужилац доставио примедбе на поднети захтев. У складу са наведеним сматра да су неосновани наводи тужиоца да поступак није спроведен у целости, нарочито имајући у виду да је и он узео учешће у истом. Сматра да не постоји правни интерес тужиоца за покретање овог спора и да је од значаја да суду укажу на потесијалне штетне последице које би могле да наступе уколико би предметна сагласност на студију изгубила правну снагу, те даље набраја примере штете коју би као заинтересовано лице могло да претрпи и последице истих и на друге субјекте. Предлаже да суд одбаци тужбу или уколико суд одлучи да спроведе поступак, да изведе све предложене доказе да на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка утврди одлучне чињенице и да на основу тога донесе пресуду којом у целости одбија тужбени захтев тужиоца те да тужиоца обавезе да заинтересованом лицу накнади парничне трошкове са затезном каматом од дана извршности до дана исплате.

Како је одредбом члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) прописано да је усмена јавна расправа обавезна, ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима, то је Управни суд одржао усмену јавну расправу дана 09.06.2021. године, у присуству заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног пуномоћника тужиоца и туженог органа у складу са чланом 38. став 1. Закона о управним споровима, којим је прописано да изостанак уредно позване странке са усмене расправе не одлаже њено одржавање.

Заинтересовано лице је у речи на усменој јавној расправи, остао у целости код навода из писменог одговора на тужбу, датог предлога, као и да се придружује наводима из писменог одговора на тужбу туженог органа. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења, у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) ценећи наводе тужбе, одговоре на тужбу туженог и заинтересованог лица и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из стања у списима и образложењу оспореног решења следи да је туженом органу достављен захтев носиоца пројекта, ЈП ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ, Сектор за кључне инвестиционе пројекте из Београда, Царице Милице 2, заведен под бројем 353-02-00124/2017-16 од 20.01.2017. године, за давање сагласности на Студију о процени утицаја на животну средину за пројекат изградње новог блока БЗ на локацији ТЕ КОСТОЛАЦ, на КП. 303 КО Костолац-село, територија Града Пожаревца, предвиђен Просторним планом подручја посебне намене Костолачког угљеног басена („Сл. Гласник РС“, 1/2013), у складу са локацијским условима бр. 350-02-00112/2017-14 од 17.05.2017. године које је издало Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Предметну Студију је израдио „Д.Д.“ из Спроведен је Законом о процени утицаја на животну средину предвиђен поступак у коме је обезбеђено учешће заинтересованих органа/ организација и заинтересоване јавности путем штампаних

медија (оглас у дневном листу “Блиц” од 14.02.2017.) и преко званичног сајта Министарства. Имајући у виду да се предметни пројекта налази на Списку активности Додатка I под тачком 2.Термоелектране и друге инсталације за сагоревање са испустом топлоте од 300MW, ЕСПОО Конвенције, а у складу са изјашњењем румунске стране односно Министарства животне средине, вода и шума Румуније, да учествује у фази давања сагласности на нивоу студије о процени утицаја, документ је преведен на енглески језик, постављен на сајт Министарства и прослеђен Румунији 10.02.2017. године. У складу са одредбама чл. 5 горе наведеног Закона, српска страна је румунској страљни предложила организовање презентације и јавне расправе на територији Румуније, уколико се то сматра потребним. На захтев румунске стране рок за достављање коментара је продужен месец дана (од 17.03.2017. на 17.04.2017.). Спроведен је Законом о процени утицаја на животну средину предвиђен поступак, а у складу са чланом 20. наведеног закона, обезбеђен јавни увид, организована презентација и спроведена јавна расправа по предметној Студији (48 присутних- представници “Б.Б.” и “Е.Е.”, А.А., представници МЗ Кленовник и МЗ Село Костолац, представници Градске управе Пожаревца, ЕПС-а, ЕП Ентел-а, представник Рударског института Београд, као и чланови Техничке комисије) обављена 09.03.2017. у просторијама Градске управе Града Пожаревца. Приговоре у писаној форми и у законском року су доставили поред тужиоца и “Б.Б.” из ..., Удружење “Е.Е.” из ..., МЗ Кленовник, МЗ Село Костолац и Секретаријат Рамсарске конвенције у вези са еколошким карактером Рамсарског подручја Лабудово окно. Први састанак Техничке комисије је одржан 21.03.2017. године, где су размотрене све примедбе изречене на јавној расправи, оне које су достављене на самој јавној расправи у писаном облику као и примедбе заинтересоване јавности и НВО послате поштом и примљене у законском року. Сагледавајући примедбе и коментаре од обрађивача је тражено да Студију допуни и доради по свим поглављима, па је у складу са тим, надлежни орган упутио носиоцу пројекта 29.03.2017. године, званичан допис за дораду и допуну Студије. Допис за дораду је сагласно законској обавези прослеђен свим странама у поступку и у њему је тачно назначено шта се тражи, а што је наведено у образложењу оспореног решења. Дорађена и допуњена Студија са коментарима и одговорима на примедбе, достављена је 25.04.2017. године у електронском облику, о чему су обавештене све странке у поступку и од којих је тражено да доставе своје мишљење и примедбе. На другом састанку Техничке комисије одржаном 18.05.2017. године, чланови Техничке комисије упознати су са примедбама које су доставили НВО ЦЕКОР, МЗ Стари Костолац и МЗ Кленовник. Носиоцу пројекта је дописом од 19.05.2017. године тражено да Студију доради и допуни у складу са примедбама Техничке комисије, заинтересоване јавности и Румуније. Након спровођења процедуре дефинисане националним законодавством и обавеза које проистичу из ЕСПОО Конвенције (“Сл. Гласник РС”102/07), увидом у достављен документ, допуњена и дорађена поглавља закључено је да је обрачивач уважио и испоштовао примедбе и сугестије и у складу са истим извршио измену и допуну Студије. Наведени су разлози да доношење оспореног решења и закључено да се на документ може дати сагласност, јер даје довољно података на основу којих се може проценити подобност предвиђених мера за спречавање, смањење и отклањање могућих штетних утицаја пројекта на стање животне средине на локацији и ближој околини у току извођења пројекта, рада постојења, у случају удеса и по престанку рада постројења, те је на основу спроведеног поступка и предлога Техничке комисије одлучено као у диспозитиву оспореног решења број 353-02-00124/2017-16 од

28.09.2017. године и констатовано да Решење и предметна Студија о процени утицаја на животну средину су саставни део документације потребне за прибављање дозволе или одобрења за почетак извођења пројекта у складу са чланом 18. Закона о процени утицаја на животну средину (“Сл. Гласник РС”, 135/04 и 36/09).

Одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник Републике Србије”, бр. 30/10), прописано је да образложење решења између осталог, садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

По оцени Управног суда, основано тужилац тужбом указује да се образложење оспореног решења не може прихватити као правилно, јер не садржи утврђене чињенице и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење дато у диспозитиву, чиме је учињена повреда правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/2001, „Службени гласник РС“, бр. 30/2010), која је од утицаја на законитост оспореног решења. Ово стога што из списка предмета произлази да је тужилац у својству заинтересоване јавности благовремено доставио туженом органу електронским путем примедбе односно коментаре и запажања на предметну Студију о процени утицаја на животну средину за пројекат изградње новог блока БЗ на локацији ТЕ КОСТОЛАЦ, на КП. ... КО Костолац-село, територија Града Пожареваца. Техничка комисија је размотрила наведену Студију и након што је иста допуњена и дорађена дала је предлог за давање сагласности на Студију. Тужени у образложењу оспореног решења закључује да је на основу спроведеног поступка и предлога Техничке комисије одлучено као у диспозитиву оспореног решења од 28.09.2017. године. Из образложења оспореног решења се може утврдити каква је садржина достављених примедби тужиоца, али се не може утврдити које примедбе тужиоца нису усвојене и из којих разлога. Такође, списима предмета су прикључене примедбе тужиоца, али нису и одговори на примедбе, као ни одредбе материјално правних прописа на које се позива тужени у образложењу. У образложењу решења тужени описује поступак који је спроведен, констатује да су испоштоване све аргументоване примедбе заинтересоване јавности, али не даје образложење које су аргументоване а које неаргументоване примедбе. Такође из списка предмета који су достављени суду, не може се поуздано испитати навод тужиоца да је пуномоћник тужиоца изостављен приликом достављања, односно да ли су му писмена достављена или не. Како образложење оспореног решења не садржи разлоге који су били одлучни при оцени доказа, као ни разлоге због којих нису уважене неке од примедби тужиоца, ни како је на исте одговорено у допуњеној и дорађеној, предметној Студији, на шта основано тужилац указује у тужби, то је по оцени суда учињена битна повреда правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Стога је у поновном поступку потребно отклонити наведене повреде правила поступка и донети ново, на закону засновано решење са потпуним и јасним образложењем које упућује на одлуку из диспозитива.

На основу изнетих разлога, ценећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник“ број 111/2009), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде, с тим што је тужени орган везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка, у складу са одредбом члана 69. став 2. истог закона.

Имајући у виду да је тужба уважена, суд је применом одредби члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредби члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11... 55/14), обавезао туженог да тужиоцу на име накнаде трошкова управног спора исплати укупан износ од 16.500,00 динара који чине трошкови састава тужбе од стране адвоката сагласно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), док је у преосталом износу по том основу нашао да је захтев неоснован јер није у складу са наведеном тарифом. На основу изложеног, одлучено је као у ставу 2. диспозитива пресуде. Суд је одбио као неоснован захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова спора, ценећи успех у овој управној ствари, и одлучио као у ставу 3. диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом члана 151. и члана 153. Закона о парничном поступку.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.06.2021. године, III-1 У.17053/17

Записничар
Милана Узелац,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

JX